

Egy elfelejtett József Attila-vers

A József Attila kritikai kiadás szerkesztőinek elkerülte a figyelmét József Attilának az alábbi, a Színház és Társaság 1925. év december 21-i számában megjelent verse. A vers önmagában nem túlságosan jelentős, játékos mondóka, egyszerűségében is ragyogó szépségű színjátékkal s a népi játékversekre emlékeztető ritmussal.

Úgy gondoljuk, József Attila életművének összeállításánál szükség van a legapróbb, eddig elkallódott sorra, versikére is, azért tartjuk fontosnak a versnek az elfeledettségéből való kiemelését.

SZ. G.

JÓZSEF ATTILA

Gügyü, gügyü...

Gügyü, gügyü Döncike,
Nékem is van lányom,
Éppen mint te, picike,
Meglátom a nyáron.
Húszesztendő, recece,
Asszony lesz a Döncike,
Lány marad a lányom,
Neki is lesz picike,
Éppen mint a Döncike,
Dajka lesz a lányom,
Gügyü most még picike,
Mefujtom a nyáron.

Tömörkény István és a háború (Népek az ország használatában)

Hidegön fújnak a szelek,
Léhullnak a falevelek.
Sok édesanya fölszönné,
Haja fiát mögmenhetné.

Kálmány Lajos, a szegedi folkórista népdalgyűjtésében olvastam régebben ezt a négysoros népdalt. S most, amikor Tömörkény István posthumus kötetéről akarok írni, állandóan ez a négy sor cseng a fülemben. Miért? Mert e népdalt, mely a múlt század közepe táján keletkezett, csaknem ugyanazok a társadalmi körülmények kényszerítették ki a nép szívéből, mint Tömörkényéből a Népek az ország használatában című kötet rajzait. Négy sor és benne van a kiszolgáltatott magyar nép nagyon szomorú múltja: a katonafogdosás, a bécsi udvar kegyetlen kényszere, a 12 évre elragadott fiatal magyar reménytelen sorsa, tönkretett életének céltalansága és a magyar édesanyáknak a népmesei csodákra is képes szeretete. Nincs jajgatás, siránkozás ebben a népdalban, csak a tények egyszerű, nagyon őszinte, fájdalmas számba-